

दंशितानां सन्ध्यानां वसुसंभवः वदनामंशेभ्यः संभूतः ॥ ११ ॥ १२ ॥ भार्गवः रामः यस्यैषीष्माय धनुर्वेदे उपाकृतः स्वीकृतः शिष्यत्वेन ॥ १३ ॥ यस्य द्रोणस्य ॥ १४ ॥ सत्यसंधं अविप्रतिज्ञं ॥ १५ ॥
 चतुर्विधे मुक्तं बाणादि अमुक्तं खड्गादि यंत्रमुक्तं गोलादि मुक्तामुक्तं सोपसंहारमल्लं ॥ १६ ॥ १७ ॥ गमिते सति किमकुर्वतेत्युत्तरेण संबधः ॥ १८ ॥ निमग्नानपि प्लवमानान् जीविते स्याचेष्टां कुर्वणान् इत्यु-
 योरथानां सहस्राणि दंशितानां दशैव तु ॥ अहन्यहनि तेजस्वीनि जघ्ने वसुसंभवः ॥ ११ ॥ तंहंत्यज्ञसेनस्य पुत्रेणेह शिखंडिना ॥ पांडवेयाभिगुप्तेन श्रुत्वामेव्यथि-
 तं मनः ॥ १२ ॥ भार्गवः प्रददौ यस्मै परमास्त्रं महाहवे ॥ साक्षाद्रामेण यो बाल्ये धनुर्वेद उपाकृतः ॥ १३ ॥ यस्य प्रसादात् कैतियाराजपुत्रामहारथाः ॥ महारथत्वं-
 संप्राप्तास्तथान्ये वसुधाधिपाः ॥ १४ ॥ तंद्रोणं निहतं श्रुत्वा धृष्टद्युम्नेन संयुगे ॥ सत्यसंधं महेश्वासंभृशं मेव्यथितं मनः ॥ १५ ॥ ययौ लोकि पुमानस्त्रेन स मोस्ति चतुर्वि-
 धे ॥ तौ द्रोणभीष्मौ श्रुत्वा तु हतौ मेव्यथितं मनः ॥ १६ ॥ त्रैलोक्यस्य चास्त्रेषु न पुमान्विद्यते समः ॥ तंद्रोणं निहतं श्रुत्वा किमकुर्वत मामकाः ॥ १७ ॥ संशप्तकानां
 च वले पांडवेन महात्मना ॥ धनं जयेन विक्रम्य गमिते यमसादनं ॥ नारायणास्त्रे च हते द्रोणपुत्रस्य धीमतः ॥ १८ ॥ विप्रद्रुतेष्वनीकेषु किमकुर्वत मामकाः ॥ विप्रद्रु-
 तानहं मन्ये निमग्नानशोकसागरे ॥ १९ ॥ प्लवमानान् हते द्रोणे सन्ननौकानि वार्ष्णे ॥ दुर्योधनस्य कर्णस्य भोजस्य कुरुतवर्मणः ॥ २० ॥ मद्राजस्य शल्यस्य द्रौ-
 णेश्वैव रूपस्य च ॥ मत्पुत्रस्य च शेषस्य तथा न्येषां च संजय ॥ २१ ॥ विप्रद्रुतेष्वनीकेषु मुखवर्णो भवत्कथं ॥ एतत्सर्वं यथा वृत्तं तथा गावल्गणे मम ॥ २२ ॥ आचक्ष्वपां
 डवेयानां मामकानां च विक्रमं ॥ संजय उवाच तवापराधाद्यदृत्तं कौरवेयेषु भारिष ॥ २३ ॥ तच्छ्रुत्वा माव्यथां कार्षीद्रे न व्यथते बुधः ॥ यस्मादभावी
 भावी वा भवेदर्थो नरं प्रति ॥ अप्राप्तौ तस्य वा प्राप्तामौ न कश्चिद्व्यथते बुधः ॥ २४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच न व्यथाभ्यधिकं काचिद्विद्यते मम संजय ॥ दिष्टमेतत्पुराम-
 न्येकथय स्वयथेच्छकं ॥ २५ ॥ इति श्रीम० कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रसंजयसंवादे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २॥ ॥ २५ ॥ संजय उवाच हते द्रोणे महेश्वासं तव पुत्रामहारथाः ॥
 बभूवुरस्वस्थमुखा विषण्णा गतचेतसः ॥ १ ॥ अवाङ्मुखाः शस्त्रभूतः सर्व एव विशांपते ॥ अवेक्षमाणाः शोकार्तानां भ्यभाषणपरस्परं ॥ २ ॥ तान् दृष्ट्वा व्यथिता
 कारान् सैन्यानि तव भारत ॥ ऊर्ध्वमेव निरैक्षंत दुःखत्रस्तान्यनेकशः ॥ ३ ॥

तत्र संबधः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ दिष्टे देवोपाहते अभाविनः सुखस्याप्राप्तौ भाविनो दुःखस्य प्राप्तौ वा बुधो न व्यथते तद्विपर्ययेवान् दृष्ट्यतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ दिष्टं अवश्यं भावि ॥ २५ ॥
 इति कर्णप० नै० भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ हते इति अस्वस्थमुखाः दीनवदनाः ॥ १ ॥ २ ॥ ऊर्ध्वं ऊर्ध्वगमनमेव न त्वधोवस्थानं ॥ ३ ॥